

Esther, Ruth, and the Insider/Outsider Jew:

Shira Hecht-Koller, Drisha

Jack Flamholz z"l Memorial Yom Iyun
"Judaism in America: Intersecting Values and Identities"

Jewish American or American Jew? Issues of dual identities and conflicted loyalties have long been a part of Jewish life. Can one be a Jew and a Persian? What about a Moabite and a Judean? A close reading of passages from the books of Esther and Ruth will show that these stories struggle with these issues as well. The authors used literary allusions and other techniques to dramatize the identity conflicts latent in the lives of the central characters. Can these women serve as models for us in the modern world?

Sources and Guiding Questions

Roland Barthes, *Camera Lucida: Reflections on Photography* (New York: Hill and Wang, 1980), pp. 20

The portrait-photograph is a closed field of forces. Four image-repertoires intersect here, oppose and distort each other. In front of the lens, I am at the same time: the one I think I am, the one I want others to think I am, the one the photographer thinks I am, and the one he makes use of to exhibit his art.

I. Introduction – Ways to Achieve Biblical Characterization/Identity Markers

(a) Physical Description

- בת-שבע
- עשו
- עלי

(b) Description of Inner Thoughts

- עלי/חנה [שמואל א', ג:ח]
- אחי יוסף [בראשית לז]

(c) Actions and Speech

- אברהם [בראשית כב]

(d) Contrast

(e) Names, Titles and References

II. Names, Titles, References and Descriptions – Direct v. Indirect:

(a) Direct name change

בראשית לב:כח

כח ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב. כט ויאמר לא יעקב ויאמר עוד שמך כי אם ישׂראל כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל.

(b) References, titles – which are selected?

שמואל א' פרק כ, פסוקים כז-לא

ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדיע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם. כח ויען יהונתן את שאול וישאל וישאל דוד מעמדי עד בית לחם. כט ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צנה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על פן לא בא אל שלחן המלך. ל ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן געות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמן. לא כי כל-הימים

אשר בן ישי חי על-האדמה לא תפון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא.

שמואל ב' פרק ו, פסוק טז:

טו ודוד וכל בית ישׂראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר. טז והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול גשקה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפני ומכרפר לפני ה' ותבז לו בלבה.

III. Case Studies in Character Development and Identity

1. אסתר (See attached questions for havruta)
2. Status Change – נעמי
 - a. Direct; First-Person
 - b. Indirect; Narrator
 - c. New Relationship to give her significance
3. רות
 - a. As referred to by the Narrator
 - b. As referred to by herself
 - c. As referred to by בועז

IV. Biblical Characters with Alternate Names Used:

Jews in the the Diaspora often had both a Hebrew name and a non-Hebrew name. For each of the following characters, what are the alternate names used?

- (a) בראשית מא:מה See, יוסף
- (b) דניאל א:ו-ז See, דניאל
- (c) אסתר ב:ז See, אסתר

- Which are the names that are used in the continuations of each story?

V. Close Textual Reading of Esther's Character

Esther's Introduction and Character – פרק ב

1. Read through פרקים א-ז. How is אסתר introduced? Who is introduced first here, and which character is actually important for the story in פרק ב? What is significant about this introduction? How does this introduction influence and inform the reader's initial impression of אסתר?
2. The description, "וְהַנְּעֻרָה יָפֵת-תּוֹאֵר וְטוֹבַת מְרֹאֶה" (ב:ז), is oddly placed between two facts related to Esther's familial status. This information is the kind that is often given when female characters are introduced, but we would likely expect it to be given in relation to Esther's entrance into the harem. What then is the significance of it being included here? How does it shape her identity?
3. אסתר is introduced with both her Hebrew and Persian names. Recall, or scan through the remainder of מגילת אסתר, and note what she is called for the rest of the story.

See specifically פרק ט, כט. What is she called there? Why is this significant? What does it say about her position vis-à-vis the Jewish community at that point in the story?

Esther's Development Throughout פרקים ד' and ה'

4. In פרקים י, טז, כ, כב compare Esther's behavior in פרק ב'.
 - Focus on Esther's character with regard to obedience and passivity.
 - *Why* does she not reveal her origins in פרק י'?
 - Pay attention to the verb form in פרק טז.
 - When is the first time she is "active?" Is this a change from what we have earlier seen?
5. At the beginning of פרק ד' Mordecai again tells Esther what to do.
 - Note the use of language in פרק ח', and recall ב:ב and ב:כ.
 - What word/root is used in all three places?
6. How does Esther respond in פרק י'? What does this reflect regarding her identity and development?
7. How much time has passed since Esther left Mordechai and married Ahashverosh? (Compare ב, טז with ג, ז.)
8. How, by the end of the פרק, have the tables been fully turned? How is ד:יז a reversal of ב:כ? In what way does this reflect Esther's identity transformation?
9. Mordecai had told Esther (a) to reveal her identity and (b) to beg the king; see ד:ח.

- What does she ultimately do? Does she shed her identity and her dignity? How does she present herself to the King? See א:ה.
- Which aspect of Esther *specifically* does Ahashverosh respond to? See ב:ה?

10. What is the literary and symbolic significance of Esther standing at the threshold to the throne room?

Question for thought

Esther's character is undoubtedly changed as she develops and transforms her identity and behavior. Nonetheless, all of it is still Esther just navigating what others want from her. Should she do what Mordecai wants, or be the person that Ahashverosh wants?

Who is she really? Do we ever find out?

רות א

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו. ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי-מואב ויהיו-שם. ג וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה. ד וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים. ה וימתו גם-שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה. ו ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב פי שמעה בשדה מואב כי-פקד ה' את-עמו לתת להם לחם. ז ותצא מן-המקום אשר היתה-שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל-ארץ יהודה. ח ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעש ה' עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי. ט יתן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה. י ותאמרנה-לה כי-אתך נשוב לעמך. יא ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי-בנים במעי והיו לכם לאנשים. יב שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים. יג הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-ה'. יד ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בת. טו ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי אחרי יבמתך. טז ותאמר רות אל-תפגעני-בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליון עמך עמי ואלהיך אלהי. יז באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יוסיף כי הפות יפריד ביני ובינך. יח ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה. יט ותלכנה שתייהם עד-בואנה בית לחם ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל-העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי. כ ותאמר אליהן אל-תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי-המר שדי לי מאד. כא אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי הרע לי. כב ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שעורים.

פרק ב

א ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז. ב ותאמר רות המואביה אל-נעמי אלכה-נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא-חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי. ג ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחר הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך. ד והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכה ה'. ה ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת. ו ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדי מואב. ז ותאמר אלקטה-נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט. ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערתתי. ט עינך בשדה אשר-יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את-

הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל-הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים. י
ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי
נכריה. יא ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול
שלשום. יב ישלם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר-באת
לחסות תחת-כנפיו. יג ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך. יד ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט-לה קלי ותאכל
ותשבע ותתר. טו ותקם ללקט ויצו בעז את-נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט
ולא תכלימוה. טז וגם של-תשלו לה מן-הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו-בה.
יז ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים. יח ותשא
ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה
משבעה. יט ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך
ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז.
כ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא לה' אשר לא-עזב חסדו את-החיים ואת-המתים
ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא. כא ותאמר רות המואביה גם כן-
אמר אלי עם-הנערים אשר-לי תדבקין עד אם-כלו את כל-הקציר אשר-לי. כב
ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם-נערותיו ולא יפגעו-בך בשדה
אחר. כג ותדבק בנערות בעז ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר החטים ותשב
את-חמותה.

רות פרק ג'

א ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך. ב ועתה הלא
בעז מדעתנו אשר היית את-נערותיו הנה-הוא זרה את-גרון השערים הלילה. ג
ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת הגרון אל-תודעי לאיש עד כלתו לאכל
ולשתות. ד ויהי בשכבו וידעת את-המקום אשר ישכב-שם ובאת וגלית מרגלותיו
ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין. ה ותאמר אליה כל אשר-תאמרי אלי
אעשה. ו ותרד הגרון ותעש כלל אשר-צותה חמותה. ז ויאכל בעז וישת וייטב לבו
ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלותיו ותשכב. ח ויהי בחצי הלילה
ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלותיו. ט ויאמר מי-את ותאמר אנכי רות
אמתך ופרשת כנפך על-אמתך כי גאל אתה. י ויאמר ברוכה את לה' בתי היטבת
חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לכת אחרי הבחורים אם-דל ואם-עשיר. יא
ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל
את. יב ועתה כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני. יג ליני הלילה והיה
בבקר אם-יגאלך טוב יגאל ואם-לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי חי-ה' שכבי עד-
הבקר. יד ותשכב מרגלותו עד-הבקר ותקם בטרם יכיר איש את-רעהו ויאמר אל-
יודע כי-באה האשה הגרון. טו ויאמר הבי המטפחת אשר-עליך ואחזי-בה ותאחז בה
וימד שש-שערים וישת עליה ויבא העיר. טז ותבוא אל-חמותה ותאמר מי-את בתי
ותגד-לה את כל-אשר עשה-לה האיש. יז ותאמר שש-השערים האלה נתן לי כי

אמר אלי אל-תבואי ריקם אל-חמותך. יח ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי-אם-כלה הדבר היום.

רות ד

א ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז ולאמר סורה שבה-פה פלגי אלמני ויסר וישב. ב ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ולאמר שבו-פה וישבו. ג ולאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב. ד ואני אמרתי אגלה אונק לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם-תגאל גאל ואם-לא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ולאמר אנכי אגאל. ה ולאמר בעז ביום-קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת קנית להקים שם-המת על-נחלתו. ו ולאמר הגאל לא אוכל לגאל-לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה את-גאלתי כי לא-אוכל לגאל. ז וזאת לפנים בישראל על-הגאלה ועל-התמורה לקים כל-דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל. ח ולאמר הגאל לבעז קנה-לך וישלף געלו. ט ולאמר בעז לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר לכליון ומחלון מיד נעמי. י וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם-המת על-נחלתו ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום. יא ולאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן ה' את-האשה הבאה אל-ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקרא-שם בבית לחם. יב והי ביתך בבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן ה' לך מן-הנערה הזאת. יג ויקח בעז את-רות ותהי-לו לאשה ויבא אליה ויתן ה' לה הריון ותלד בן. יד ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך ה' אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל. טו והיה לך למשיב נפש ולכלכל את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא טובה לך משבעה בנים. טז ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ותהי-לו לאמנת. יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי-ישי אבי דוד.

יח ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את-חצרון. יט וחצרון הוליד את-גרם ורם הוליד את-עמינדב. כ ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה. כא ושלמון הוליד את-בעז ובעז הוליד את-עובד. כב ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד.

